

תִּפְּנֶה, כְּמָה דְאֵת אָמַר (תהלים קכח) אֲשֶׁתֶּךָ כְּנֶפֶן פֹּרְיָה
 בְּיַרְכְּתֵי בֵיתְךָ. וְנֶפֶן פֹּרְיָה דָּא שְׂכִינְתָּא, מַה
 שְׂכִינְתָּא הָוָה סְתִימָא לְגוּ בְּבֵית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, (דף
 קט"א ע"א) אֹפֶךְ הָכִי אֵתְתָּא צְנִיעָא, לָא נִפְקָא מִתְרַעָא
 דְּבֵיתָה לְבַר. וּבְגִינֵי כֶּךָ הָוָה בְּרַח יוֹנָה לְבַר
 מֵאַרְעָא קִדִּישָׁא, וְהָא הָכָא כְּתִיב מִלְּפָנֵי, וְלֹא
 כְּתִיב לְפָנֵי.

אֵלָא וְדָאֵי הָכִי הוּא, מִלְּפָנֵי, דְּהָא רוּחַ נְבוּאָה
 לָא אֵתְיָא מִגּוּ שְׂכִינְתָּא, אֵלָא מִלְּפָנֵי. אֵינּוּן
 תְּרִין דְּרַגְוֵין דְּנְבִיאִים, דְּקָא שְׂרִיין עַל שְׂכִינְתָּא,
 וּמַהְהוּא אֵתֵר דְּחִיל לְמַחְוֵי תִּפְּנֶה בְּאַרְעָא קִדִּישָׁא,
 וְעַל דָּא מִלְּפָנֵי. כִּי מִלְּפָנֵי יי' הוּא בּוֹרַח, וְלֹא
 לְפָנֵי יי', דְּהָא הָוָה יַדַּע דְּנְבוּאָה לָא הָוָה אֵתֵי
 אֵלָא מִלְּפָנֵי.

לשון הקודש

נְבוּאָה לֹא בָּאָה מִתּוֹךְ שְׂכִינָה אֵלָא
 מִלְּפָנֵי. אוֹתָן שְׁתֵּי דְרַגּוֹת הַנְּבִיאִים
 שְׂשׂוּרִים עַל הַשְּׂכִינָה, וּמֵאוֹתוֹ מְקוֹם
 פֶּחַד לְהִיזוֹת שֵׁם בְּאַרְצֵי הַקְּדוּשָׁה, וְעַל זֶה
 מִלְּפָנֵי. כִּי מִלְּפָנֵי ה' הוּא בְּרַח, וְלֹא
 לְפָנֵי ה', שְׁחֵרֵי הִיָּה יוֹדַע שְׂנְבוּאָה לֹא
 הִיָּתָה בָּאָה אֵלָא מִלְּפָנֵי.

שְׂנְאָמַר (תהלים קכח) אֲשֶׁתֶּךָ כְּנֶפֶן פֹּרְיָה
 בְּיַרְכְּתֵי בֵיתְךָ. וְנֶפֶן פֹּרְיָה - זֶה שְׂכִינָה.
 מַה שְׂכִינָה הִיָּתָה נִסְתָּרָת בְּתוֹךְ בֵּית
 קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, אִם כֶּךָ אִשָּׁה צְנוּעָה לֹא
 יוֹצֵאת מִשַּׁעַר בֵּיתָה הַחוּצָה. וּמִשׁוּם כֶּךָ
 הִיָּה בּוֹרַח יוֹנָה מִחוּץ לְאַרְצֵי הַקְּדוּשָׁה,
 וְחֵרֵי כָּאֵן כְּתוּב מִלְּפָנֵי, וְלֹא כְּתוּב לְפָנֵי.
 אֵלָא וְדָאֵי כֶּךָ הוּא - מִלְּפָנֵי, שְׁחֵרֵי רוּחַ

וּבְגִינֵי כֶּד קָשִׁין וְזוּגִין, קָשִׁין מְזוּנֹתָיו שֶׁל אָדָם
 לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל דָּא דָּא דוּד
 מְלָכָא תְּלֵי מְזוּנֹתָיו לְעִילָא, בְּגִין דְּלְעִילָא לָא
 פָּסִיק לְעֵלְמִין. אֲבָל הָכָא פָּסִיק, דְּהָא לָא תְּלִיין
 בִּיהַ מְזוּנֹת. לְעִילָא אֵינוּן. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים כג)
 יי' רְעִי לָא אֶחָסֵר, לָא יַפְסְקוּן מְזוּנֹת מְנֵי לְעֵלְמִין,
 בְּגִין דְּהָהוּא נָהָר דְּנָגִיד וְנָפִיק מֵעֵדֶן לָא פָּסִיק
 לְעֵלְמִין, וּבְגִין דָּא קִדְמָא שְׂכִינְתָא עַל דָּא.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּהָא אֶתְר מְקַבְּלָא מְזוּנָא
 מְלְעִילָא, בְּלָהוּ דְמְקַדְשֵׁי לְמַאֲרִיחֹן, בְּלָהוּ
 מִתְעַדְנִין, וּמִתְעַרִין, וְסִלְקִין גַּדְפִין, כִּד אֶתְיָא
 שְׂכִינְתָא בְּהָהוּא מְזוּנָא, בְּגִין דְּלָא יִסְתַּכְּלוּן בָּהּ.

וְאֵינוּן תְּלַת מִשְׁרִיין בְּסִלְקוֹ חַד, קָרְאן וְאֶמְרֵי
 (ישעיה ו) קָדוֹשׁ. קָרְאן אֵלִין לְמִשְׁרִייתָא

לשון הקודש

פוסק לעולמים, ומשום זה קודמת
 שכינה על זה.

בא וראה, בשעה שאותו מקום מקבל
 מזונות מלמעלה, כל המקדשים את
 רבונם, כלם מתעדרנים ומתעוררים
 ומעלים בנפים בשבאה שכינה עם אותו
 מזון, כדי שלא יסתכלו בה.

ואותן שלש מחנות בעליה אחת
 קוראים ואמרים קדוש. אלה קוראים

ומשום כך קשים וזוגים, קשים
 מזונותיו של אדם לפני הקדוש ברוך
 הוא, ולכן דוד המלך תלה מזונותיו
 למעלה, משום שלמעלה לא פוסק
 לעולמים. אבל באן פוסק, שהרי לא
 תלויים בו מזונות. למעלה הם. ועל זה
 כתוב (תהלים כג) ה' רעי לא אחר, לא
 יפסקו מזונות ממני לעולמים, משום
 שאותו נהר ששופע ויוצא מעדן לא

תִּנְיָנָא, וְסִלְקִין גְּדַפִּין אֵלִין קַדְמָאֵי, וְאֵלִין תִּנְיָנֵי,
 וְאִמְרֵי אֵלִין תִּנְיָנֵי קְדוּשׁ. קָרְאן אֵלִין לְמִשְׁרֵייתָא
 תְּלִיתָא, וְסִלְקִין גְּדַפִּין תְּלַת מִשְׁרֵיין פְּחָדָא, וּבְלָהוּ
 אִמְרֵי קְדוּשׁ יי' עֲבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְעַל
 דָּא בְּלָהוּ מִשְׁלָבָן דָּא בְּדָא, אֵלִין עָאֵלִין לְגוֹ אֵלִין,
 וְאֵלִין עָאֵלִין לְגוֹ אֵלִין, מִשְׁלָבָן דָּא בְּדָא, כְּמָה דְאֵת
 אָמַר מִשׁוֹלְבוֹת אִשָּׁה אֶל אַחֻתָּהּ בֵּין תַּעֲשֶׂה לְכָל
 קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן.

קַרְשֵׁים קַיִימֵי תְּדִיר בְּקִיּוּמֵיהוּ, וְלֹא מִתְּפַפֵּי,
 בְּגִוּוּנָא דְאֵינֻן עוֹמְדִים, דְּלֹא מִתְּפַפֵּי
 דְּלִית לֹון קַפִּיצֵי, וְקַיִימֵי תְּדִיר בְּלֹא יְשִׁיבָה, וְעַל
 דָּא כְּתִיב בְּקַרְשֵׁים עוֹמְדִים.

מָה כְּתִיב, שְׁתֵּי יָדוֹת לְקַרְשׁ הָאֶחָד, אוֹף הָכֵי,
 בְּתֵרֵי גִוּוּנֵי אֵינֻן בְּלִילָן כָּל חַד וְחַד מִנֵּיהוּ,

לשון הקודש

אִשָּׁה אֶל אַחֻתָּהּ בֵּין תַּעֲשֶׂה לְכָל קַרְשֵׁי
 הַמִּשְׁכָּן.

הַקַּרְשִׁים עוֹמְדִים תָּמִיד בְּקִיּוּמָם וְלֹא
 מִתְּפַפְּפִים, כְּמוֹ שֶׁהֵם עוֹמְדִים, שְׁלֹא
 מִתְּפַפְּפִים, שְׂאִין לָהֶם פְּרַעֲיִם, וְעוֹמְדִים
 תָּמִיד בְּלֵי יְשִׁיבָה, וְעַל זֶה כְּתוּב
 בְּקַרְשֵׁים, עוֹמְדִים.

מָה כְּתוּב? שְׁתֵּי יָדוֹת לְקַרְשׁ הָאֶחָד. אִף
 כִּי בְּשְׁנֵי גִוּוּנֵים הֵם כְּלוּלִים כָּל אֶחָד

לְמַחְנָה שְׁנֵי, וּמַעֲלִים כְּנָפִים אֵלֶּה
 הֵרָאשׁוּנִים וְאֵלֶּה הַשְּׁנֵיִים, וְאוֹמְרִים
 הַשְּׁנֵיִים הִלְלוּ קְדוּשׁ. אֵלֶּה קוֹרְאִים
 לְמַחְנָה שְׁלִישִׁי וּמַעֲלִים כְּנָפִים שְׁלֹשׁ
 הַמַּחְנוֹת בְּאֶחָד, וְכֹלָם אוֹמְרִים: קְדוּשׁ ה'
 עֲבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְעַל זֶה
 כָּלָם מִשְׁלָבִים זֶה בְּזֶה, אֵלֶּה נְכַנְסִים
 לְתוֹךְ אֵלֶּה, וְאֵלֶּה נְכַנְסִים לְתוֹךְ אֵלֶּה,
 מִשְׁלָבִים זֶה בְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מִשְׁלַבְת

ההוא דיליה ודחבריה, ודחבריה אוף הכי ביה, ועל
 דא משלכן דא עם דא. (דא נטיל דיליה ודחבריה, ודא נטיל
 דיליה ודחבריה).

בְּנוּנָא דא כתיב באורייתא, (משלי ג) **פי טוב סחרה**
מסחר כסף ומחרוץ תבואתה, דא אוליף
לדא, ודא אוליף לדא, אתעברו משלכן דא עם
דא. דא נטיל דיליה ודחבריה, ודא נטיל דיליה
ודחבריה, ומשלכן דא בדא.

כתיב בנאות דשא ירביעני על מי מנוחות
ינהלני. נאות דשא, אלין אינון מקורין
עלאין, דכל מזונא וספוקא אתיא מנייהו. נאות
אלין אקרון (איכה ב) **נאות יעקב. נאות דשא, בגין**
דאית נאות לבר דאקרון (יואל ב) **נאות מדבר, ועל**
דא בנאות דשא. ואי תימא הא כתיב תדשא
הארץ דשא, דהא איהו לתתא. אלא דשא מאינון

לשון הקודש

ומשלבים זה בזה.
כתוב, בנאות דשא ירביעני על מי
 מנחות ינהלני. נאות דשא – אלה הם
 המקורות העליונים שכל המזון
 וההספקה באים מהם. הנאות הללו
 נקראים נאות יעקב, נאות דשא, משום
 שיש נאות בחוץ שנקראים נאות
 מדבר, ועל זה בנאות דשא. ואם
 תאמר, הרי כתוב תדשא הארץ דשא,

ואחד מהם, אותו שלו ושל חברו,
 וחברו אף כך יש בו, ועל זה משלבים
 זה עם זה. (זה נוטל שלו ושל חברו, וזה נוטל שלו ושל
 חברו).

בדגמת זה כתוב בתורה, (משלי ג) **פי**
טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ
תבואתה. זה מלמד לזה, וזה מלמד לזה.
נעשו משלבים זה עם זה. זה נוטל שלו
ושל חברו, וזה נוטל שלו ושל חברו,

נֹאוֹת אֲתִיָּא דְאֲתִיִּלִּיד וְאַצְמַח מִנִּיְהוּ, וְעַל דָּא
בְּנֹאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיעֵנִי.

עַל מִי מְנוּחֹת יִנְהַלְנִי, אֲלִין מִיִּין דְּנִיִּיחָא, דְּקָא
נְגִדִין מִהֶהוּא אֲתָר דְּנְגִיד וְנַפִּיק מֵעֵדָן, וְאֵינִין
מִיִּין אֲקֶרוּן מִי מְנוּחֹת. נַפְשֵׁי יִשׁוּבֵב דָּא הוּא נַפְשׁ
דְּדוּד, וְלֹא בָּעָא דְדוּד לְאַתְקַנָּא אֶלְא לְהֶהוּא דְרָנָא
דִּילִיָּה כְּדָקָא יָאוֹת. כְּאֲלִין מִי מְנוּחֹת, וְמִיִּין
צְדִיקָיָא לְנִיִּיחָא לְעֶלְמָא דְאֲתִי, דְכִתְיֹב, (ישעיה נח) וְנַחְדָּ
יִי תָמִיד וְגו'.

וְעֲשִׂיתָ קֶרְסִי נְחֻשֶׁת חֲמֻשִׁים וְגו'. (שמות כו) רַבִּי
אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא הוּוּ יַתְבִּי לִילִיָּא חַד.
כַּד רַמְשׁ לִילִיָּא, עָאלוּ גוּ גֵנָא דְעַל יַמָּא דְטַבְרִיָּא.
אֲדַהְכִּי, חָמוּז תְּרִין כְּכַבֵּיָא דְנִטְלִי, דָּא מַהְכָּא, וְדָא
מַהְכָּא, וְאַעֲרְעוּ דָּא בְדָא וְאַטְמָרוּ.

לשון הקודש

עתידים הצדיקים לנוח לעולם הבא,
שכתוב (ישעיה נח) ונחדד ה' תמיד וגו'.

ועשית קרסי נחשת חמשים וגו'. רבי
אלעזר ורבי אבא היו יושבים לילה
אחד. כשירד הלילה, נכנסו לתוך גן
שעל ים טבריה, ובין כך ראו שני
פוכבים שנוסעים, זה מפאן וזה מפאן,
ונפגשו זה בזה והסתתרו.

שהרי הוא למטה? אלא דשא מאותן
נאות בא, שנולד וצומח מהם, ועל זה
בנאות דשא ירביעני.

על מי מנוחות ינהלני – אלו המים של
מנוחה, ששופעים מאותו מקום ששופע
ויוצא מעדן, ואותם המים נקראים מי
מנוחות. נפשי ישובב – זוהי נפש דוד,
ולא רצה דוד לתקן אלא את אותה
הדרגה שלו כראוי. במי המנוחות הללו

אָמַר רַבִּי אֲבָא, כַּמָּה רַבְרָבָן עוֹבְדֵי דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, בְּשִׁמְיָא מְלַעֲיָא, וּבְאַרְעָא
 מְלַרְע. מָאן יָכִיל לְמַנְדַּע בְּאַלְיוֹן תְּרִין כַּכְבֵּיא,
 דְנִפְקוּ חַד מִחֲכָא, וְחַד מִחֲכָא וְאַעֲרַעוּ דָּא בְדָא,
 וְאַטְמְרוּ. אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר וְכִי לָא חֲמִינָא לִוְן,
 הָא אֲשַׁנְתָּנָא בְּחוּ, וְאַשְׁנְתָּנָא בְּכַמָּה עוֹבְדֵין אֲחֵרֵינִין
 (דף קע"א ע"ב) דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד תְּדִיר.

פְּתַח וְאָמַר (תהלים קמז) גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח וְגו'
 גְּדוֹל וְרַב וְעֶלְיָא אִיהוּ קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא.
 וְכִי לָא יִדְעֵנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּדוֹל אִיהוּ וְרַב
 כַּח, מָאן שְׁבַחָא דְדוֹד הַכָּא.

אֵלָא בְּכַל אֲתֵר אִיהוּ אָמַר (תהלים קמה) גְּדוֹל יי', וְהַכָּא
 אָמַר גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ. מָאן טַעְמָא. אֵלָא הָתָם
 דְאִיהוּ אָמַר גְּדוֹל יי' וּמְהֵלֵל מְאֹד. בְּדִרְנָא עֶלְיָא

לשון הקודש

עוֹשֶׂה תְּמִיד.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קמז) גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
 כַּח וְגו'. גְּדוֹל וְרַב וְעֶלְיוֹן הוּא הַקְּדוֹשׁ
 בְּרִיךְ הוּא. וְכִי לָא יִדְעֵנּוּ שְׁתַּקְדוּשׁ בְּרִיךְ
 הוּא הוּא גְּדוֹל וְרַב כַּח? מַהוּ שְׁבַחְהוּ שְׁל
 דוֹד כְּאָן?

אֵלָא בְּכַל מְקוּם הוּא אֹמֵר גְּדוֹל ה',
 וְכֵאן אָמַר גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ. מַה הַטַּעַם?

אָמַר רַבִּי אֲבָא, כַּמָּה גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂיו
 שְׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁמּוֹם מְלַמְעֵלָה
 וּבְאַרְצֵן מְלַמְסָה. מִי יָכֹול לְדַעַת בְּשִׁנֵּי
 הַכּוֹכְבִים הִלְלוּ שִׁנְעָאוּ אֲחַד מִכָּאן וְאֲחַד
 מִכָּאן, וְנִכְנְשׁוּ זֶה בְּזֶה וְהִסְתַּתְּרוּ. אָמַר
 לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי לָא רְאִינוּ אוֹתָם?
 הֲרִי הִשְׁנַתְנוּ בְּהֵם וְהִשְׁנַתְנוּ בְּכַמָּה
 מַעֲשִׂים אֲחֵרִים שְׁתַּקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא

קָאָמַר. וְהָכָא דְכָתִיב גְּדוּל אֲדוּנֵינוּ בְּדִרְגָא תִתְאַה
 קָאָמַר, דְּאִיהוּ אָדוּן כָּל הָאָרֶץ. מָה כָּתִיב לְעֵילָא
 מִהָאֵי קָרָא, מוֹנָה מִסְפָּר לְכֹכְבִים לְכֹלָם שְׁמוֹת
 יִקְרָא. אֵי כָל בְּנֵי עֲלְמָא מִיּוֹמָא דְאִתְבְּרִי אָדָם,
 יתְפַנְשׁוּן לְמִמֵּי כִכְבֵּיא, לָא יִכְלִין לְמִמֵּי, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר (בראשית טו) וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל
 לְסְפֹר אוֹתָם. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַה כָּתִיב בֵּיהּ,
 מוֹנָה מִסְפָּר לְכֹכְבִים לְכֹלָם שְׁמוֹת יִקְרָא. מָאי
 טַעְמָא. בְּגִין דְּכָתִיב גְּדוּל אֲדוּנֵינוּ וְרַב פַּת וְגו'.
 כְּמָה דְלִית מִסְפָּר לְכֹכְבֵי שְׁמֵיא, בַּר מִנִּיהּ. אוּף
 חָבִי אִיהוּ כָּתִיב בֵּיהּ, וְלִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר.

תָּא חָזִי, כָּתִיב (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם וְגו',
 כְּלָהוּ חֲטִילִין וּמִשְׁרִיין וְכִכְבֵּיא, קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ
 הוּא אֶפִיק לֹון בְּשֵׁמָא, כָּל חַד וְחַד, וְלֹא גֵרַע אֶפִילוּ

לשון הקודש

הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל לְסְפֹר אוֹתָם.
 וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַה כְּתוּב בּוּ?
 מִסְפָּר לְכֹכְבִים לְכֹלָם שְׁמוֹת יִקְרָא. מָה
 הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׁכִתוּב גְּדוּל אֲדוּנֵינוּ וְרַב
 פַּת וְגו'. כְּמוֹ שְׂאִין מִסְפָּר לְכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם פֶּרַט אֱלִיו, אִף כִּךְ הוּא כְּתוּב
 בּוּ, וְלִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר.

בַּא וְרָאה, כְּתוּב (ישעיה מ) הַמוֹצִיא
 בְּמִסְפָּר צְבָאָם וְגו'. אֵת כָּל הַחֲטִילוֹת

אֵלָא שֵׁם שֶׁהוּא אוֹמַר (שם מא) גְּדוּל הוּ
 וּמַהֲלֵל מְאֹד, בְּדִרְגָה עֲלִיוֹנָה הוּא אוֹמַר.
 וְכֹאן שְׁכִתוּב גְּדוּל אֲדוּנֵינוּ, בְּדִרְגָה
 תַּחְתּוֹנָה הוּא אוֹמַר, שֶׁהוּא אָדוּן כָּל
 הָאָרֶץ. מַה כְּתוּב לְמַעְלָה מִפְּסוּק זֶה?
 מוֹנָה מִסְפָּר לְכֹכְבִים לְכֹלָם שְׁמוֹת
 יִקְרָא. אִם כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא
 אָדָם, יתְפַנְסוּ לְמַנּוֹת אֵת הַכּוֹכָבִים, לָא
 יוּכְלוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית טו) וּסְפֹר

חַד. בְּכָל כַּכְבֵּיָא וּמְזִלֵי דְרִקְיַעִין בְּלָהוּ, אֶתְמַנּוּן
נְגִידִין וּפְקִידִין לְשִׁמְשָׁא עֲלֵמָא, כָּל חַד וְחַד בְּדָקָא
חֲזִי לִיה. וְלִית לָךְ עֵשְׂבָא זְעִירָא בְּכָל עֲלֵמָא, דְּלֹא
שְׁלֵטָא עָלֶיהָ כַּכְבָּא וּמְזִלָּא בְּרִקְיַעָא, וְעַל תְּהוּא
כַּכְבָּא מְכַנָּא חַד, דְּקָא מְשַׁמֵּשׁ קָמִיהָ דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, כָּל חַד וְחַד בְּדָקָא חֲזִי לִיה.

כָּל כַּכְבֵּיָא דְּבְרִקְיַעִין בְּלָהוּ מְשַׁמְשֵׁי עַל הָאֵי
עֲלֵמָא, וּבְלָהוּ פְּקִידוֹן לְשִׁמְשָׁא כָּל מְלָה
וּמְלָה, לְאֵינוֹן דְּבִתְהָאֵי עֲלֵמָא, וְלֹא צִמְחִין וְלֹא
מְגַדְלִין עֵשְׂבִין וְאֵילָנִין וּדְשָׁאִין, וְעֵשְׂבֵי בְּרָא, בַּר
בְּחִיזוֹ דְּכַכְבֵּיָא דְּקָא קִימֵי עֲלֵייהוּ, וְאֶתְחַזּוֹן עֲלֵייהוּ
אֲנָפִין בְּאֲנָפִין, כָּל חַד וְחַד בְּמָה דְּאֶתְחַזּוֹ לִיה.

רַב מִשְׁרַיִן דְּכַכְבֵּיָא וּמְזִלֵי, בְּלָהוּ נְפִקִין
בְּרֵאשִׁיתָא דְּלִילֵיָא, עַד תְּלַת שְׁעֵתֵי חֹסֵר

לשון הקודש

כָּל הַכּוֹכָבִים שֶׁבְּרִקְיַעִים, כְּלֵם
מְשַׁמְשִׁים עַל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְכֵלֵם מְפַקְדִים
לְשִׁמְשׁ כָּל דְּבָר וְדְבָר לְאוֹתָם שֶׁבְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְלֹא צוֹמְחִים וְלֹא מְגַדְלִים עֵשְׂבִים
וְאֵילָנוֹת וּדְשָׁאִים וְעֵשְׂבֵי הַשָּׂדֶה, רַק
לְמַרְאֵה הַכּוֹכָבִים שְׁעוֹמְדִים עָלֵיהֶם
וְנִרְאִים עֲלֵיהֶם פְּנִים בְּפְנִים, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד כְּמוֹ שֶׁרְאוּ לּוֹ.

רַב הַמְּחַנּוֹת שֶׁל הַכּוֹכָבִים וְהַמְּזִלוֹת,

וְהַמְּחַנּוֹת וְהַכּוֹכָבִים הוֹצִיא הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּשֵׁם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא גִרַע
אֶפְלוֹ אֶחָד. בְּכָל הַכּוֹכָבִים וְהַמְּזִלוֹת שֶׁל
כָּל הַרְקִיעִים נִתְמַנּוּ שָׂרִים וּפְקִידִים
לְשִׁמְשׁ אֶת הָעוֹלָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּרֵאשִׁי
לוֹ, וְאֵין לָךְ עֵשֶׂב קִטָּן בְּכָל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא
שׁוֹלֵט עָלָיו מְזֵל וְכוֹכֵב בְּרִקְיַע, וְעַל אוֹתוֹ
כּוֹכֵב מְמַנֶּה אֶחָד שֶׁמְשַׁמֵּשׁ לְפָנֵי הַקּוּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּרֵאשִׁי לוֹ.

רְבִיעָא. מִתְּמָן וְלַהֲלָאָה לָא נִפְקִין בְּר זְעִירִין. וְאִינוּן
 כְּכַבֵּיִא כְּלָהוּ לָא מְשַׁמְשֵׁי לְבַטְלָה, וְלָא אֶתְחַזֵּון
 לְבַטְלָה. וְאִית כְּכַבֵּיִא דְקָא מְשַׁמְשֵׁי כָּל לִילִיא, בְּגִין
 לְאַצְמָחָא וּלְגַדְלָא כָּל אִינוּן מְלִין דְּאֶתְפְּקֵדוּ
 עָלֵיהוּ. וְאִית כְּכַבֵּיִא דְקָא מְשַׁמְשֵׁי עַד פְּלָגוֹת
 לִילִיא, וְצִמְחִין וּמְגַדְלִין מִרְאשִׁיתָא דְלִילִיא, עַד
 הֵהִיא שְׁעָתָא, כָּל אִינוּן מְלִין דְּאֶתְפְּקֵדוּ עָלֵיהוּ.
 וְאִית כְּכַבֵּיִא דְקָא מְשַׁמְשֵׁי זְעִיר מְלִילִיא, דְּכִינוּן
 דְּאֶתְחַזֵּי בְּהַדִּי הֵהוּא עֲשָׂנָא, אוּ הֵהוּא דְשָׂאָה, מִיַּד
 אֲשָׁלִים שְׁמוּשִׁיה, וְלָא אֲצִטְרִיד יִתִּיר בְּהֵהוּא
 לִילִיא. וְהָא אִינוּן לָא קִיּוּמִין לְבַטְלָה, כִּיּוּן
 דְּאֲשָׁלִימוּ שְׁמוּשִׁיהוּ, לָא אֶתְחַזֵּון יִתִּיר בְּהֵאִי
 עֲלֵמָא, וְעֵילִין לְאַתְרֵיהוּ.

בְּסֵפֶרָא דְחֻכְמָתָא עֲלָאָה דְבְנֵי קָדָם, אֲמַרִי עַל

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

שְׁעָה כָּל אוֹתָם דְּבָרִים שֶׁהִפְקֵדוּ עֲלֵיהֶם.
 וַיֵּשׁ כּוֹכְבִים שֶׁמְשַׁמְשִׁים מְעַט מֵהַלֵּלָה,
 שֶׁכִּיּוּן שְׁנֵרָאָה עִם אוֹתוֹ הָעֶשְׂב אוּ אוֹתוֹ
 הַדְּשָׂא, מִיַּד הַשָּׁלִים שְׁמוּשׁוֹ, וְלֹא צָרִיךְ
 יוֹתֵר בְּאוֹתוֹ לֵילָה, וְהָרִי הֵם אֵינָם
 עוֹמְדִים לְבַטְלָה. כִּיּוּן שֶׁהַשָּׁלִים אֵת
 שְׁמוּשָׁם, אֵינָם נִרְאִים יוֹתֵר בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 וְנִכְנָסִים לְמִקְוָם.

בְּסֵפֶר הַחֻכְמָה הָעֲלִיוֹנָה שֶׁל בְּנֵי קָדָם

כָּלֶם יוֹצְאִים בְּרִאשִׁית הַלֵּלָה עַד שֶׁלֵּשׁ
 שָׁעוֹת חֹסֵר רְבַע. מִשָּׁם וְהַלָּאָה לָא
 יוֹצְאִים, רַק מְעַטִּים. וְכָל אוֹתָם הַכּוֹכְבִים
 לָא מְשַׁמְשִׁים לְבַטְלָה וְלֹא נִרְאִים
 לְבַטְלָה. וַיֵּשׁ כּוֹכְבִים שֶׁמְשַׁמְשִׁים כָּל
 לֵילָה כְּדִי לְהַצְמִיחַ וּלְגַדֵּל אֵת כָּל אוֹתָם
 דְּבָרִים שֶׁהַצְטוּוּ עֲלֵיהֶם. וַיֵּשׁ כּוֹכְבִים
 שֶׁמְשַׁמְשִׁים עַד חֲצוֹת הַלֵּלָה, וְצוּמְחִים
 וּמְגַדְלִים מִרְאשִׁית הַלֵּלָה עַד אוֹתָהּ

כָּל אֵינֹן כִּכְבֵּיִא דְשֶׁרְבִיטָא, דְקָא מְשַׁדְרֵי שֶׁרְבִיטָא
 בְּרִקְיעָא, אִמְרֵי דְעֶשְׂבִין אֵינֹן בְּאַרְעָא, מֵאֵינֹן
 דְאַקְרוּן סְמֵי דְחַיִּי, וְאַבְנִין יִקְרוּן אֵית בְּאַרְעָא,
 וְזָהָב שְׁחוּט דְמַגְדָּלָא גּוֹ טוּרֵי רְמָאֵי, בּוֹעִיר מִיּוֹן
 דְחַפֵּיָא עָלֵיהּ, וְלֹא חַפֵּיָא אֶלָּא דְנַגִּיד עָלֵיהּ,
 וְשֶׁלְטָאן עַל כָּל אֱלִין אֵינֹן כִּכְבֵּיִא דְשֶׁרְבִיטָא,
 וּמַגְדָּלֵי אֱלִין בְּגִינֵיִיהוּ.

וְכָל תְּקוּנָא וְגִדּוּלָא דְלַהוֹן, לָאו אִיהוּ אֶלָּא בְּחִיזוּ
 וְנִגְהָא דְהָהוּא שֶׁרְבִיטָא, דְקָא מְשַׁדְרַת הָהוּא
 כִּכְבָּא, גּוֹ רִקְיעָא, וּכְדִין אֶתְתַקְנָן וּמִתְגַדְּלָן כָּל
 אֵינֹן מִלִּין.

מִרְעִין אֵית בְּבִי נֶשֶׁא, בְּגוֹן יְרוּקִין וְקֶסְטִירִין.
 דְאַסּוּתָא דְלַהוֹן לָא תְּלִי, אֶלָּא בְּחַד
 מְרָאָה דְפְרוּזָלָא קָלִיל נְצִיץ לְעֵינֵין, וְאֵית לִיהּ
 לְמֵאֲרִיָּה דְמֵרַע לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ. וְלֹא (נ"א שְׂכִיד) שְׂיִיד

לשון הקודש

הָלָלוּ בְּשִׁבְלֵם.

וְכָל תְּקוּנָם וְגִדְלָתָם אֵינֹן אֶלָּא בְּמֵרָאָה
 וְנִגְהָ שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁרְבִיט שֶׁשׁוֹלַח אוֹתוֹ
 הַכּוֹכָב לְתוֹךְ הָרְקִיעַ, וְאִז מִתְתַקְנִים
 וּמִתְגַדְּלִים כָּל אוֹתָם דְבָרִים.

מִחֲלֹזֹת יֵשׁ בְּבִי אָדָם כְּמוֹ יִרְקִים וְחוֹלֵי
 רוּחַ, שֶׁהֲרֵפוּאָה שֶׁלָּהֶם לֹא תְלוּיָה כִּי אִם
 בְּמֵרָאָה אֶחָד שֶׁל בְּרוּל קָלִיל הַנוֹצֵץ

אוֹמְרִים עַל כָּל אוֹתָם כּוֹכְבֵי הַשֶּׁרְבִיט,
 שֶׁמְשַׁלְחִים שֶׁרְבִיט בְּרִקְיעַ, אוֹמְרִים
 שֶׁהֶעֱשִׂיבִים הֵם בְּאַרְץ מֵאוֹתָם שֶׁנִּקְרָאִים
 סְמֵי חַיִּים, וְאַבְנֵי יָקָר יֵשׁ בְּאַרְץ, וְזָהָב
 שְׁחוּט שֶׁל הַמַּגְדָּל בְּתוֹךְ הָרִים רְמִים
 בְּמַעַט הַמִּים שֶׁמְכַסִּים עֲלֵיהֶם, וְלֹא
 מְכַסֶּה, אֶלָּא שֶׁשׁוֹפַע עָלָיו, וְשׁוֹלְטִים עַל
 כָּל אֵלֶּה אוֹתָם כּוֹכְבֵי הַשֶּׁרְבִיט וּמַגְדָּלִים

(ס"א את"ס) בְּהֵאֵי עַד דְּאֵעֲבַר תְּהוּא מְרָאָה לְסִטְרָא
 דָּא וְלְסִטְרָא דָּא, כְּגוֹנָא דְשִׁרְבִיטָא, דְּיוֹשִׁיט נְעִיצוּ
 דְּבָרְק לְאַנְפוּי, וּבְתֵהוּא אוֹשִׁיטוּ דְּבָרְק דְּקָא נְעִיץ
 לְעֵינִין, אֲתֵי לִיה אֲסוּתָא. אוֹף חָכִי, כָּל אֵינוּן
 דְּשִׁלְטֵי עֲלֵיהוּ אֵינוּן כְּכִבְיָא, לִית לֹון תְּקוּנָא
 וּגְדוּלָא בְּמָה דְּאֲתַחֲזִי, בַּר בְּתֵהוּא פְּשִׁיטוּ
 דְּשִׁרְבִיטָא, וּבְתֵהוּא מִתְּקַנֵּי, בְּחִיזוּ, (דף קע"ב ע"א) כְּגוֹוֹן,
 בְּחִילָא, כְּמָה דְּאֲתַחֲזִי.

וְשִׁפִּיר אִיהוּ, דְּהָא כְּגוֹנָא דָּא, רְמִיז בְּסִפְרָא
 דְּשִׁלְמָה מְלָפָא, בְּחֻכְמָתָא דְּאַבְנִין יְקִירִין,
 דְּאִי חֶסֶר מְנַהוֹן נִגְהָא דְנְעִיצוּ וְלִהְיִטוּ דְּכִבְיָא
 יְדִיעָן, לָא מְגַדְלִין, וְלֹא (ס"א מִתְּקַנֵּין לְעֵלְמִין) מְתַקְנֵי לֹון
 לְעֵלְמִין, וְכֹלָא אֲתַקוּן קְדָשָׁא בְּרִידָּהוּא לְתַקוּנָא
 דְּעֵלְמָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (בראשית א) לְהֵאִיר עַל הָאָרֶץ,

לשון הקודש

מִתְּקַנֵּים בְּמִרְאָה, כְּגוֹוֹן, כִּכְתָּה, כְּמוֹ
 שְׁנִרְאָה.

וְיִפְתָּה הוּא, שְׁהַרֵּי כְּמוֹ זֶה רְמוּז בְּסִפְרוֹ
 שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ בְּחֻכְמַת הָאֲבָנִים
 הַיְקָרוֹת, שְׁאֵם חֶסֶר מֵהֶם נִגְהָא שֶׁל
 הַתְּנוּצָצוֹת וְלִהְיִט הַכּוֹכָבִים הַיְדוּעִים, לֹא
 מְגַדְלִים וְלֹא (מִתְּקַנֵּים לְעוֹלָמִים) מְתַקְנֵים
 אוֹתָם לְעוֹלָמִים, וְהַכֹּל תַּקְוֵן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְתַקוּן הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁנִנְאֵמַר (בראשית

לְעֵינַיִם, וַיֵּשׁ לוֹ לְבַעַל הַחֲלִי לְהַסְתַּכַּל
 בּוֹ. וְלֹא (שׁוֹכֵף) שְׁיִךְ (נִרְפָּא) כְּוָה, עַד שְׁעוּבַר
 אוֹתוֹ מְרָאָה לְצַד זֶה וְלְצַד זֶה כְּמוֹ
 הַשִּׁרְבִיט שִׁיוֹשִׁיט הַתְּנוּצָצוֹת שֶׁל בְּרַק
 לְפָנָיו. וּבְאֹתָהּ הוֹשֵׁטָה שֶׁל בְּרַק שְׁנוּצִין
 לְעֵינַיִם, בְּאָה לּוֹ הַרְפּוּאָה. אִף כִּדְ כָּל
 אוֹתָם שְׁשׁוּלְטִים עֲלֵיהֶם אוֹתָם כּוֹכָבִים,
 אֵין לָהֶם תַּקוּן וּגְדוּלָה כְּמָה שְׁנִנְאָה, פְּרֻט
 לְאוֹתָהּ הַתְּפִשְׁטוֹת הַשִּׁרְבִיט, וּבְזֶה

בְּכָל מַה דְּאַצְטְרִיךְ בְּהַאי עָלְמָא לְתַקְנָא לִיה.

בְּתִיב (שמות כו) וְעֲשִׂיתָ קְרָסֵי נְחֹשֶׁת חֲמוּשִׁים, וּכְתִיב
וְעֲשִׂיתָ חֲמוּשִׁים קְרָסֵי זָהָב, וְתִנְיֶנּוּ, מָאן
דְּלֹא חָמָא אֵינּוּן קְרָסִים בְּמִשְׁכְּנָא, לָא חָמָא נְהִירוֹ
דְּכִכְבִּיא בְּרְקִיעָא, בְּגִין דְּבְתָהוּא חִיּוּ, וּבְתָהוּא
גְּוֹנָא, דְּמִיּוּן לְכָל מָאן דְּאַסְתָּכַל בְּהוּ.

כִּכְבִּיא אֵית בְּרְקִיעָא, דְּאֵלִין נְפְקִי מִתְּהוּא
רְקִיעָא, דְּכָל כִּכְבִּיא אֲדוּקִין תַּפְּוּ.
בְּתָהוּא רְקִיעָא אֵית מְאָה חֲלוּנֵי מִשְׁקוּפִין, מְנַהוֹן
לְסִטְר מְזֻרְחָ, וּמְנַהוֹן לְסִטְר דְּרוּם. וּבְכָל חֲלוּנָא
וְחֲלוּנָא כִּכְבִּיא חַד.

וְכַד שְׁמֵשָׁא אָזִיל בְּאֵינוּן חֲלוּנֵין וּמִשְׁקוּפִין דִּי
בְּרְקִיעָא נְצִיץ בְּנְצִיצוּ, וְאֵלִין כִּכְבִּיא נְפְקִי
לְאַתְנַצְצָא מִתְּהוּא נְצִיצוּ דְּשְׁמֵשָׁא וְאַצְטָכְעוּ, מְנַהוֹן

לשון הקודש

יש כוכבים ברקיע, שאלה יוצאים
מאותו הרקיע שכל הכוכבים הדוקים
שם. באותו הרקיע יש מאה חלונות
שקופים, מהם לצד מזרח, ומהם לצד
דרום, ובכל חלון וחלון יש כוכב אחר.
וכשהשמש הולכת באותם חלונות
ושקועים שברקיע, הוא נוצץ
בהתנוצצות, והכוכבים הללו יוצאים

« להאיר על הארץ, בכל מה שצריך
בעולם הזה לתקן אותו.
כתוב וְעֲשִׂיתָ קְרָסֵי נְחֹשֶׁת חֲמוּשִׁים,
וְכָתוּב וְעֲשִׂיתָ חֲמוּשִׁים קְרָסֵי זָהָב,
וְשִׁנְיֶנּוּ, מִי שְׁלֹא רָאָה אוֹתָם הַקְּרָסִים
בְּמִשְׁכָּן, לֹא רָאָה אֹר שֶׁל כּוֹכָבִים
בְּרְקִיעַ, מִשּׁוּם שֶׁבְּאוֹתוֹ מְרָאָה וּבְאוֹתוֹ
גִּין דּוּמִים לְכָל מִי שֶׁמְסַתְּכַל בְּהֶם.

סוּמְקִין בְּגוּזָא דְנַחֲשֵׁת, וּמְנַהוּן יְרוּקִין בְּגוּזָא
 דְזָהָב, וְעַל דָּא, אֵלִין סוּמְקִין, וְאֵלִין יְרוּקִין. תַּמְשִׁים
 אֵינוּן בְּאֵינוּן תַּמְשִׁים חֲלוּנִין, (נ"א וְתַמְשִׁים אֵינוּן בְּאֵינוּן חֲלוּנִין)
 אַתְרֵינִין. דְּלִסְטָר מְזַרְחָא אֵינוּן יְרוּקִין, דְּלִסְטָר דְּרוּם
 אֵינוּן סוּמְקִין, בְּהוּ אַתְאַחַד סִיּוּמָא דְמִשְׁכְּנָא.

בְּכָל אֵינוּן כְּכַבֵּיא דְנִפְקִי מִהַהוּא רְקִיעַ, מִתְעַרְבִי
 אֵינוּן כְּכַבֵּיא בְּלִילִיא, וְנִצְצֵי וּמְלַחְטֵי וְשֻׁלְטֵי
 בְּהַאי עֲלָמָא. מְנַהוּן עַל נַחֲשֵׁת, מְנַהוּן עַל זָהָב
 יְרֻקְרָק, וְאַתְתַּקְנִין וּמְגַדְלִין עַל חֵילָא דְלַהוּן.

אֵלִין כְּכַבֵּיא שְׁלִטֵי בְּכ"ה וּפְלָגָא נְקוּדִין דְּלִילִיא,
 דְּאֵינוּן רְגָעֵי שַׁעְתָּא, וְאֵינוּן דְּמְגַדְלֵי נַחֲשֵׁת
 דְּאֵינוּן סוּמְקִין וְלַחְטֵי וְנִצְצֵי. וְכַד אוֹשִׁיטוּ תְּלַת
 זְמַנִּין נִצְצֵי לְסְטָרָא דְּמְזַרְחָא, אוֹ חֲמִשׁ, אוֹ שְׁבַע,
 מְלַכֵי עַמִּין יִיתוּן עַל הַהוּא סְטָרָא, וְכָל עֵתְרָא

לשון הקודש

רְקִיעַ מִתְעַרְבִים אוֹתָם כּוֹכְבִים בְּלִילָה,
 וְנוֹצְצִים וְלוֹחֲטִים וְשׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 מִהֶם עַל נַחֲשֵׁת, מִהֶם עַל זָהָב יְרֻקְרָק,
 וּמִתְתַּקְנִים וּגְדִלִים עַל הַפֶּתַח שְׁלָהֶם.

אַלְהָ הַכּוֹכְבִים שׁוֹלְטִים בְּכ"ה וְחֲצֵי
 הַנְּקֻדוֹת שֶׁל הַלֵּילָה, שֶׁהֵם רְגָעִים שֶׁל
 שָׁעָה, וְהֵם שְׁמַנְדְּלִים נַחֲשֵׁת, שֶׁהֵם
 אֲדָמִים וְלוֹחֲטִים וְנוֹצְצִים. וְכִשְׁמוֹשִׁיטִים
 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים הַתְּנוּצָצוֹת לְצַד הַמְּזַרְחָא, אוֹ

לְהַתְּנוּצֵץ מֵאוֹתָהּ הַתְּנוּצָצוֹת שֶׁל הַשָּׁמַשׁ
 וְנִצְצָעִים, מִהֶם אֲדָמִים בְּגוּן הַנַּחֲשֵׁת,
 מִהֶם יְרֻקִים בְּגוּן הַזָּהָב, וְלִכְּנֵן אֱלֹה
 אֲדָמִים וְאֱלֹה יְרֻקִים. תַּמְשִׁים הֵם בְּאוֹתָם
 תַּמְשִׁים חֲלוּנוֹת, (וְתַמְשִׁים הֵם בְּאוֹתָם הַחֲלוּנוֹת)
 הַאֲחֵרִים. שֶׁל צַד מְזַרְחָא הֵם יְרֻקִים, שֶׁל
 צַד דְּרוּם הֵם אֲדָמִים, בְּהֶם אַחוּזֵי סִיּוּם
 הַמִּשְׁכָּן.

בְּכָל אוֹתָם הַכּוֹכְבִים שִׁיּוּצָאִים מֵאוֹתוֹ

וְדַהָבָא יִסְתַּלַּק מִהֵהוּא סְטָרָא. וְאִי נְצִיצוּ חַד, תְּרִין,
 אַרְבַּע, שִׁית, דָּא בְּתַר דָּא, אִימְתָא וּפְתָדָא יַפּוּל,
 וַיִּשְׁרִי עַל הָהוּא סְטָרָא. כְּטִישׁ נְצִיצוּ וְשָׂכִיךְ, כְּטִישׁ
 נְצִיצוּ וְשָׂכִיךְ, יִתְעַרוּ קְרַבִּי, וְלֹא יִתְעַבְדוּ, (ד"א בְּעֶלְמָא
 בְּהָהוּא סְטָרָא) דְּהָא בְּהָהוּא זְמַנָּא, אֲתַעְרוּתָא הוּא
 לְעִילָא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאִינוּן מְמַנּוּן
 דְּעֶלְמָא דְּשַׁלְטִין עַל שְׂאֵר עַמִּין, וְכֵן פְּגוּזָא דָּא
 בְּסְטָרָא אַחְרָא.

פְּתַח וְאָמַר, (דניאל ב) לְהוּא שְׁמִיה דִּי אֱלֹהָא מְבָרַךְ
 מִן עֶלְמָא וְעַד עֶלְמָא דִּי חֲכַמְתָּא וְהַגְבוּרְתָּא
 דִּילִיהּ הִיא. וְהוּא מְהַשְׁנֵא עַדְנֵיָא וְזְמַנֵּיָא. וְכֹלָא
 אִיהוּ בְּרִשׁוּתֵיהּ, וְאַפִּיק לְעַמִּיהּ קְדִישָׁא, מִחִילָא
 וְרִשׁוּתָא דְּכַכְבֵּיָא וּמְזִלֵּי, בְּגִין דְּאִינוּן טַעוּנוּן אַחְרָן

לשון הקודש

כְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתָם הַמְּמַנִּים שֶׁל הָעוֹלָם
 שְׁשׁוֹלְטִים עַל שְׂאֵר הָעַמִּים, וְכֵן כְּמוֹ זֶה
 בְּצַד אַחֵר.

פְּתַח וְאָמַר, (דניאל ב) יְהִי שֵׁם הָאֱלֹהִים
 מְבָרַךְ מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, שְׁתַּחֲכַמֵּה
 וְהַגְבוּרָה שְׁלוֹ הִיא. וְהוּא מְשַׁנֵּה עַדְנִים
 וְזְמַנִּים. וְהַכֹּל הוּא בְּרִשׁוּתוֹ, וְהוֹצִיא אֶת
 עַמּוֹ הַקְּדוֹשׁ מִהַכֹּחַ וְהַרְשׁוּת שֶׁל כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת, מִשּׁוּם שֶׁהֵם אֱלִילִים אַחֲרֵים,

הַמֵּשׁ אוֹ שְׁבַע, מַלְכֵי הָעַמִּים יָבִאוּ עַל
 אוֹתוֹ צַד, וְכֹל הָעֶשֶׂר וְהַזֶּהָב יִסְתַּלַּק
 מֵאוֹתוֹ מְקוֹם. וְאִם הַתְּנוּצָצוֹת אַחַת,
 שְׁתֵּים, אַרְבַּע, שֵׁשׁ, זוֹ אַחֵר זוֹ, אִימָה
 וּפְתַד וְפַל וַיִּשְׁרַח עַל אוֹתוֹ הַצַּד. מִכָּה
 הַהַתְּנוּצָצוֹת וְשׁוֹכְכַת, מִכָּה הַהַתְּנוּצָצוֹת
 וְשׁוֹכְכַת - יִתְעוֹרְרוּ קְרַבּוֹת וְלֹא יַעֲשׂוּ
 (כְּעוֹלָם בְּאוֹתוֹ צַד), שְׁהָרִי בְּאוֹתוֹ זְמַן
 הַתְּעוֹרְרוֹת לְמַעְלָה הִיא לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ

וְלֹא בְּאֵלֶיךָ חוֹלְקָא דִּיעֲקֹב, כִּי אִם (ירמיה י') בְּיוֹצֵר
הַכֹּל הוּא.

רְקִיעַ אֵיךְ לְעֵילָא, עַל כָּל אֵלֶיךָ רְקִיעִין, וְאִיהוּ
טָמִיר וְגַנְיָו, וְחוֹתְמָא דְגוֹשְׁפִּנְקָא דְמִשְׁכְּנָא
שְׁלֵטָא עַל הָאֵי רְקִיעַ, וְהָאֵי רְקִיעַ אֶקְרִי אֲדָרָא
דְמִשְׁכְּנָא, וּבְהָאֵי רְקִיעַ כָּל אֵינֻן חֲלוּנִין, מְסֻטְרָא
דָּא, וּמְסֻטְרָא דָּא, וְאַחִיד כָּל אֵינֻן סְדוּרִין
דְמִשְׁכְּנָא. שְׂרֵית חֲלוּנִין אֵינֻן רַבְרַבִּין עַל כְּלָהוּ, וְחַד
סְתִים לְשֵׁלֵטָא עָלֵיהוּ.

חֲלוּנָא חַד, אֶקְרִי חֲלוֹן זֶהְרָא, וּבִיהַּ נְפֻקָא כְּכַבָּא
חַדָּא, דְאֶקְרִי לְחַכְמֵי יִד, וְדָא אִיהוּ
הַתּוֹבָא דְקָא מְהַתְדָּ לְתַתָּא בְּשֵׁלֵטְנוּתָא דִּיהוּדָה.
לֹא דְאִית לִיהַּ חוֹלְקָא בֵּיהַּ, דְהָא לִית לְשַׁבְטִין
דְיִשְׂרָאֵל חוֹלְקָא וְאַחְסָנָא בְּהוּ, אֶלָּא שְׁבֻטָא דִּיהוּדָה
שְׁלֵטָא עַל הָאֵי, וְלֹא אִיהוּ עָלֵיהַּ.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וְלֹא בְּאֵלֶיהָ חֲלָקוּ שֶׁל יַעֲקֹב, כִּי אִם
בְּיוֹצֵר הַכֹּל הוּא.
רְקִיעַ יֵשׁ לְמַעְלָה עַל כָּל הָרְקִיעִים הַלְלוּ,
וְהוּא טָמִיר וְגַנְיָו, וְחוֹתֵם טַבַּעַת הַמִּשְׁכָּן
שׁוֹלֵט עַל הָרְקִיעַ הַזֶּה, וְהָרְקִיעַ הַזֶּה
נִקְרָא הַחֲדָר שֶׁל הַמִּשְׁכָּן, וּבְרְקִיעַ הַזֶּה
כָּל אוֹתֵם חֲלוּנוֹת מְצֻד זֶה וּמְצֻד זֶה,
וְאוֹחוֹ אֵת כָּל אוֹתֵם הַסְּדוּרִים שֶׁל

הַמִּשְׁכָּן. שֵׁשֶׁה חֲלוּנוֹת הֵם גְּדוּלִים
מִכָּלֵם, וְאַחַד נִסְתָּר שֶׁשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם.
חֲלוֹן אֶחָד נִקְרָא חֲלוֹן הַזֶּהר, וְבוֹ יוֹצֵא
כּוֹכַב אֶחָד שֶׁנִּקְרָא לְחַכְמֵי יִד, וְזֶהוּ
הַתּוֹבָא שֶׁמְהַתְדָּ לְמַטָּה בְּשֵׁלֵטוֹן שֶׁל
יְהוּדָה. לֹא שְׂאִין לוֹ חֵלֶק בּוֹ, שֶׁחֲרֵי אֵין
לְשַׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֵלֶק וְנִחְלָה בְּהֵם, אֶלָּא
שֶׁשְׁבֻט יְהוּדָה שׁוֹלֵט עַל זֶה, וְאֵינוֹ עֲלָיו.

וְכִד אִסְטוּ בְּנֵי יְהוּדָה אֲרִתִּיָּהוּ מִבְּתֵר קְדָשָׁא
 בְּרִידָּה הוּא, אֲזִלוּ לְמַנְדַּע בְּתֵר חֲלוּנָא דָּא,
 וְהָאֵי כִכְבָּא. וְאָמְרוּ (ס"א דְהָא יָדַע) דְּהָאֵי יָדָא דְקָא
 מְנַצַּח לְשָׂאֵר עַמּוּן, דְּכִתִּיב בֵּיהּ (בראשית מט) יָדָּךְ בְּעַרְפָּךְ
 אֵיבִידָּךְ, וְאֲזִלוּ אֲבִתְרִיהּ וְעַבְדוּ לֵיהּ שְׁמוּשָׁא
 וּפְלַחְנָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (מלכים א יד) וַיַּעַשׂ יְהוּדָה חֲרַע
 בְּעֵינָי יי'.

הָאֵי כִכְבָּא כִד נָפִיק פְּשִׁיט חַד יָד בְּחֲמִשׁ
 אֲצַבְעָאן, נָהִיר וְנִצִּין בְּתַהוּא חֲלוּן. (דף קע"ב
 ע"ב) מְאֲרִיָּהוּן דְּקוֹסְמִין וְחֲרָשִׁין, וְדַחֲלֵי מֵהָאֵי אֲתֵר,
 בְּגִין דְּבִשְׁעָתָא דְהָאֵי שְׁלֵטָא, בְּלַתוּ קְסָמִין וְחֲרָשִׁין
 מִתְּבַלְבְּלֵי, וְלֹא אֲצַלַח בִּידֵיהוּ.

וְאֵי תִימָא, הוּאִיל וְאִיהוּ הָאֵי רְקִיעַ טְמִירָא, תִּיךְ
 יָדַעֵי לֵיהּ. אֲלָא סִימְנָא אִית לֹון לְבַר, וַיִּדְעֵי
 דְהָא שְׁלֵטָא כִכְבָּא דָּא, וְדַחֲלֵי תְדִיר מֵנִיה, וְלֹא

לשון הקודש

בְּשֵׁהפּוֹכֵב הוּא יוֹצֵא, פּוֹשֵׁט יָד אַחַת
 בְּחֲמִשׁ אֲצַבְעוֹת, מְאִיר וְנוֹצִין בְּאוֹתוֹ
 חֲלוּן. בְּעַלֵי הַקְּסָמִים וְהַבְּשָׁפִים פּוֹחֲדִים
 מִהַמְּקוֹם הַזֶּה, מְשׁוּם שֶׁבְּשָׂעָה שְׁנֵה
 שׁוֹלֵט, כָּל הַקְּסָמִים וְהַבְּשָׁפִים
 מִתְּבַלְבְּלִים וְלֹא מְצַלִּיחִים בִּידֵיהֶם.

וְאֵם תֹּאמֶר, הוּאִיל וְהַרְקִיעַ הַזֶּה טְמִיר,
 וְאִיךְ יוֹדְעִים אוֹתוֹ? אֲלָא סִימֵן חִיצוֹן יִשׁ

וְכִשֶׁהֲסִטוּ בְּנֵי יְהוּדָה אֶת הַרְכָּם
 מֵאֲחֵרֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִלְכוּ לְדַעַת
 אַחַר הַחֲלוּן הַזֶּה וְהַכּוֹכָב הַזֶּה, וְאָמְרוּ
 (שְׁחֵרֵי יָדַע) שׁוֹן הַיָּד הַמְּנַצַּחַת אֶת שְׂאֵר
 הָעַמִּים, שְׁבִתוּב בּוּ (בראשית מט) יָדָּךְ בְּעַרְפָּךְ
 אֵיבִידָּךְ, וְהִלְכוּ אַחֲרָיו וְעוֹשִׂים לוֹ שְׁמוּשׁ
 וּפְלַחֲוֹן, וְעַל זֶה כְּתוּב, (מלכים א יד) וַיַּעַשׂ
 יְהוּדָה חֲרַע בְּעֵינָי ה'.